

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5739

гр. София, 19.07.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в закрито заседание на 19.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

като разгледа дело номер **6592** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 62 от Закона за изпълнение на наказанията и задържане под стража /ЗИНЗС/. С определение №7148 от 14.07.2022г. на осн. чл.135, ал.3 от АПК делото е изпратено по подсъдност на Административен съд София-град. Образувано е по жалба на Н. К. Д. чрез адвокат А. В. /САК/, изтъпяващ наказание "лишаване от свобода", пребиваващ към момента на образуване на делото в Затвора – Л., срещу Заповед №Л-2050 от 20.05.2022 г. на Главен директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" за преместване на Н. К. Д. от Затвора в [населено място] в Затвора в [населено място]. По силата на чл.60, ал.1 от АПК с оспорения акт е допуснато предварителното му изпълнение. Същото е допуснато с влязло в сила на 27.05.2022г. разпореждане, съдържащо се в оспорената Заповед №Л-2050/20.05.2022г. с правно основание за издаването ѝ чл.62, ал.1, т.4 от ЗИНС. В жалбата е направено искане за спиране на допуснатото по силата на чл.60, ал.1 от АПК предварително изпълнение на административния акт, което е и предмет на настоящото производство. Наведени са аргументи, че с извършеното предварително изпълнение са нарушени правата на оспорващия с оглед неговата защита по издадената заповед за преместване – лицето вече е преместено в затвора в [населено място] за доизтъпяване на наложеното наказание, а делото е подсъдно на АССГ. Според оспорващия това преместване би навредило сериозно на здравословното състояние, както и би могло да допринесе значителна или труднопоправима вреда на осъденото лице, тъй като няма да има възможност да осъществява контакти с близки и роднини, предвид преместването в затвора в [населено място] и невъзможността на последните да извършват посещения там.

Съдът след като се запозна с жалбата и приложените по делото писмени доказателства намира следното :

Искането за спиране е направено от надлежна страна – адресат на оспорения

административен акт, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е неоснователно по следните съображения:

Съгласно чл. 166, ал. 2 АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1 АПК, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

Разпоредбата на чл. 60, ал. 1 АПК предвижда възможността да се разпорежи предварително изпълнение на административния акт в няколко хипотези, една от които е защитата на живота или здравето на гражданите, на която се е позовал и административният орган, допускайки предварително изпълнение на акта.

Молителят следва да докаже съществуването на обстоятелствата, които да са противопоставими на посочените в чл. 60, ал. 1 АПК предпоставки за допускане на предварително изпълнение на акта, които обаче следва да са нови, т.е. такива, които не са съществували до изтичане на срока по чл. 60, ал. 4 АПК, поради което и не са могли да бъдат релевирани при оспорване на разпореждането за предварително изпълнение по реда на посочената правна норма. В процесния случай молителят не се позовава на никакви нови обстоятелства. Такива доводи обаче биха могли да обосноват оспорване по реда на чл. 60, ал. 4 АПК на разпореждането, с което е допуснато предварително изпълнение на административния акт, а не и молба за спиране на изпълнението по реда на чл. 166, ал. 2 АПК, по който процесуален ред съдът провежда настоящото производство предвид неспазения срок по чл. 60, ал. 4 АПК.

Във връзка с горното следва да се отбележи, че производството по чл. 166, ал. 2 АПК не е призвано да даде повторна възможност за защита на молителя при процесуален пропуск да проведе производство по чл. 60, ал. 4 АПК, а да даде защита на страната при възникване на нови обстоятелства, които сочат на възможност от причиняване на значителна или трудно поправима вреда. Подобни обстоятелства не се твърдят от молителя, а още по-малко се доказват. Обстоятелството, че делото е подсъдно на Административен съд С.-град, а преместването на лишеното от свобода лице вече изтърпява наложеното наказание в затвора в [населено място] не обосновава наличие на причинна връзка между евентуална вреда и твърдяно нарушено право на защита. Оспорващият в преклузивния срок вече е упражнил субективното си право по оспорване на индивидуалния административен акт - Заповед №Л-2050 от 20.05.2022 г. на Главен директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" за преместване на Н. К. Д. от Затвора в [населено място] в Затвора в [населено място]. Относно доводите, че в следствие изпълнението на заповедта и преместването му в затвора [населено място], здравословното му състояние би могло да се влоши, съдът намира, че тези твърдения не са подкрепени от приложените доказателства, относими към здравословното му състояние преди и след изпълнение на заповедта. Обстоятелството, че оспорващият ще бъде лишен от контакти с близки и роднини поради отдалечеността на затвора в [населено място] не доказват значителна или труднопоправима вреда, която би могла да се причини на оспорващия.

Горното е достатъчно основание за отхвърляне на молбата по чл. 166, ал. 2 АПК като неоснователна предвид липса на доказателства (при носена от него доказателствена тежест за провеждане на главно и пълно доказване) за наличие на нови обстоятелства,

формиращи извод за причиняване на значителна или трудно поправима вреда на лишения от свобода.

За пълнота на мотивите (но и представляваща втора група съображения за неоснователност на искането), следва да бъде отбелязано, че наред с изискването за наличие на нови обстоятелства, за уважаване на искането за спиране на предварителното изпълнение, следва по безспорен начин да бъде доказано съществуването на противопоставим друг интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60 АПК. Целта на уредената от законодателя възможност да бъде допуснато предварително изпълнение на един административен акт е да се даде временна защита на основно, защитено от правото благо – живота и здравето на гражданите. Този вид защита е временна и има сила до решаване на въпроса по законосъобразността на обжалвания акт. При преценка на баланса между накрънените интереси на оспорващия и тези, които следва да бъдат охранени от предварителното изпълнение на заповедта, съдът приема, че без допускане на предварително изпълнение на заповедта за него могат да настъпят значителни и трудно поправими вреди. До този извод съдът достига, обсъждайки събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност, които не подкрепят тезата на молителя.

При това положение не може да се приеме, че са налице основания за спиране на допуснатото с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл.60, ал.1 от АПК предварително изпълнение на постановената заповед.

По изложените съображения, Административен съд, С.- град, III отделение, 67 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Н. К. Д. чрез адв. А. В. /САК/ за спиране на допуснатото на основание чл. 60, ал. 1 АПК предварително изпълнение на Заповед Л-2050/20.05.2022г. на Главния Директор на Главна Дирекция „изпълнение на наказанията“.

Определението може да се обжалва на основание чл.62, ал.4 от ЗИНС с частна жалба пред тричленен състав на Административен съд – София град в 7-дневен срок от съобщаване за постановяването му.

Препис от определението да се връчи на страните.

Съдия: